

om vi udskyder Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, i hvert Fald indtil vi er kommet over Valget. Der har jo været ikke saa lidt Modstand mod det i det andet Ting. Der er adskillig Modstand mod det ude i Landet. Jeg ønsker at sige, at det glæder mig, at den Modstand, som er rejst, er kommet særlig fra mine Partifæller. Det er for mig et Udtryk for, at de maaske har følt det stærkere end de fleste, at det, vi nu skal gøre, er ikke at spekulere paa, hvordan vi skal komme af med Pengene, men at spekulere paa, hvordan vi skal holde paa dem. Mangelen ligger ikke deri, at vi som Regel har for smaa Indtægter, men deri, at vi har for store Udgifter. Jeg tror, det vilde være en god Hjælp for vor sygnende Valuta, om vi lod dette Forslag hvile i alle Tilfælde en kort Tid. Jeg mener ikke, at det skal standses for stadig. Naar vor Valuta og vore Forhold i øvrigt er bedre, skal jeg gerne være med til at fremme dette Projekt. Jeg tror, det har en Fremtid for sig, men jeg tror ogsaa, at det har en saadan Fremtid for sig, at man ikke behøver at jage det igen nu i den ellefte Time.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg vil overfor det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) sige, at naar han mener, at dette Forslag har en god Fremtid for sig, erkender han jo i Virkeligheden derigennem, at Forslaget er godt, og det takker jeg ham for. Det, der er Uoverensstemmelse om, er saa dette, om det skal gennemføres nu eller vente til senere Tider. Det ærede Medlem brugte oven i Købet det Udtryk, at vi skulde lade det vente til efter Valget. Jeg synes i og for sig, at Valget overfor et Spørgsmaal af den Art er ganske uden Betydning, for jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, hvad han begyndte med at sige, at denne Sag er ingen Partisag. Det er afgjort ingen Partisag. Jeg for mit Vedkommende har taget det Spørgsmaal frem og forelagt det for Rigsdagen paa et fuldstændig sagligt Grundlag. Det saglige i Spørgsmaalet, baade med Hensyn til Statsbanerne og samfundsøkonomisk set, er for mig det afgørende.

Jeg vedkender mig, hvad jeg sagde i Folketinget overfor den Modstand mod Forslaget, som der var til Stede, og som bundede i ganske de samme Betragtninger, som blev fremsat af det ærede 4de tingvalgte Medlem. Jeg gjorde overfor disse Betragtninger gældende, at de grundede sig først og fremmest paa et noget pessimistisk

Syn paa Udviklingen af vore Forhold. Jeg erkendte, at Forholdene var vanskelige, og opfordrede til Indgriben paa forskellig Maade, men jeg vedkendte mig ogsaa, at jeg med Hensyn til Fremtiden og den kommende Udvikling ikke er Pessimist, men har, hvad jeg vil kalde sund Optimisme. Og hvis man skal udrette noget her i Livet, skal man have sund Optimisme; det er det, som driver fremad. Jeg fremhævede i Folketinget og vil gøre det ogsaa her overfor den Modstand, der rejses mod et Forslag som dette, om hvilket det kan dokumenteres og er dokumenteret — og fra Folketingsudvalgets Side har man ikke kunnet rokke derved —, at de økonomiske Beregninger, som ligger til Grund for det, hviler paa et fuldstændig nøgternt Grundlag, at det har været magtpaaliggende for mig — og jeg ved, at det samme gælder Statsbanerne — at gøre dette Grundlag saa nøgternt som muligt. Men naar Forholdet ligger saaledes, at det i sig selv er et godt og rentabelt Foretagende, fordelagtigt for Statsbanerne, trafikmæssigt som økonomisk, og af Betydning for den samfundsøkonomiske Udvikling her i Landet, har jeg i mig saa megen sund Optimisme, at jeg tror, det er rigtigt at tage fat paa og gennemføre et saadant Foretagende. Det er nu en Gang ikke nok at spare. I en vanskelig Tid er det af overordentlig stor Betydning at spare og at indskrænke sig, men det er ogsaa af stor Betydning at være saa produktiv i Erhvervene som paa nogen Maade muligt, og dette Anlæg hjælper til at skabe Betingelser for en forøget Produktivitet indenfor Erhvervs-livet. Derfor maa jeg vedblivende ud fra rent saglige Synspunkter anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem havde ikke megen Tillid til Statsbanernes Overslag. Statsbanernes Overslag er i de sidste Aar blevet mødt med stor Mistillid, og det bunder først og fremmest i, at ved alle de Arbejder, som er udført i den sidste halve Snes Aar eller for Tiden er under Udførelse, har man fra Statsbanernes Side lige til 1919 skullet udarbejde Overslagene til Rigsdagen paa Grundlag af Priserne i 1914. Det har man skullet efter Ordre fra den daværende Regering og med Tilslutning fra den daværende Rigsdag. Men det er dog givet, at naar man i 1918 gennemfører Forslag, der er baseret paa Priser fra 1914, og som altsaa kommer til Udførelse i en Tid, da Prisniveauet er det dobbelte eller 3-dobbelte, kan ingen for-